Nom: Data:

Dictat 5

Milà, 10 d'octubre de 2008

Estimat Gianni,

Jo sóc un gat educat i de bona família. La meva mare era la gata més grassa de tota Venècia, i els vells gatots de Milà encara recorden la cua del meu avi, que feia quaranta centímetres de llargària i semblava més la cua d'un cavall que la d'un gat. Jo podria arribar a ser un gat famós perquè sé parlar i escriure i fins i tot toco una mica el piano, a quatre potes. Però, quan toco, tu t'enfades i em fas fora del teclat. Per què? La meva música potser no t'agrada, però a mi no m'agrada la teva: en això estem empatats. Potser quan tu toques hauria de treure't del teclat a clatellades com tu fas amb mi?

D'una altra cosa m'he de queixar: tu fas servir sempre el meu coixí, i això no és just. Amb prou feina m'he adormit, que em fas fora i t'arrepapes ben arrepapat sobre el coixí. Això no està bé. Si jo et deixo el llit, el sofà i la cadira per arrepapar-te, tu podries almenys deixar-me a mi el coixí .

Per últim, et faig saber que la carn crua ja no m'agrada tant com abans. Per això, abans de deixar-la a sobre la taula perquè jo me la pugui menjar de nit quan en ve gana, et prego que la facis coure. Amb mantega, una mica d'oli i un branquilló de sàlvia.

Ara et saludo i me'n vaig a passejar una mica. Encén l'estufa elèctrica, perquè quan torni vull estar calent; ahir al vespre vaig tornar tot xop i vaig pescar un bon refredat.

Teu afectíssim,

Gat Pinni

LIVEWORKSHEETS